

Arrest

nr. 308 754 van 25 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 01 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) oktober 1994.

1.2. Verzoekster dient op 16 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 27 oktober 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 27 december 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Hawiye (> Habargedir > Saleeban) etnie. U bent geboren op [...] oktober 1999 in Caad, provincie Mudug, waar u uw hele leven woont. Nadat uw ouders naar Merka verhuizen, wordt u door uw grootmoeder en oom A. opgevoed. U volgt les op de koranschool. U huwt in 2014 en bent huisvrouw. Uit dit huwelijk krijgt u 2 kinderen. Uw echtgenoot mishandelt u, waarna jullie scheiden in 2016. Hierna u trekt u opnieuw in bij uw oom.

U leert A. beter kennen na uw scheiding. Hij vraagt u ten huwelijk in de loop van het jaar 2020. U vertelt hem dat u wilt trouwen als hij u in contact weet te brengen met uw ouders. A. zoekt uw ouders, maar verneemt dat zij overleden zijn.

In juli 2021 komt A. A., leider van Al Shabaab in het dorp Caad, bij uw oom uw hand vragen. Uw oom geeft aan dat hij geen keuze heeft en wilt u uithuwelijken aan A. U gaat hier niet mee akkoord. Rond 20 juli bent u met A. aan het praten in de weide voor uw woning wanneer enkele leden van Al Shabaab jullie betrappen. U wordt naar de gevangenis overgebracht, waar u verneemt dat u een overtreding tegen de sharia begaan heeft. Terwijl A. tot 100 zweepslagen veroordeeld wordt, wordt u veroordeeld tot de dood door steniging wegens overspel. U wordt niet onmiddellijk ter dood gebracht, maar blijft gevangen. Na 13 dagen heeft een gevecht plaats in het dorp, waarop u kan ontsnappen uit de gevangenis.

U vlucht naar J., een vriend van uw oom. J. brengt u naar uw oom O. in Mogadishu. U duikt 9 dagen onder in Mogadishu, maar verhuist elke nacht naar een andere verblijfplaats. Uw oom regelt uw vertrek uit Somalië.

Op 13 augustus 2021 verlaat u Somalië. U reist via Italië en onbekende landen naar België. U komt op 15 augustus 2021 aan in België. U dient op 16 augustus 2021 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een lidkaart van GAMS en een attest omtrent genitale verminking (dd. 05/04/2022), een attest aangaande diverse littekens op uw lichaam (dd. 25/01/2023) en een vaststelling van slagen en verwondingen (dd. 03/04/2023) neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities CGVS, p. 2-3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een

verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt sinds juli 2018 in Caad, regio Mudug, verbleven te hebben.

Uit beschikbare informatie (beschikbaar in uw administratieve dossier) blijkt dat Al Shabaab in juli 2018 het dorp Caad (ook gekend als Qeycad, Aad of Cad) innam nadat het Somalische leger zich uit het dorp terugtrok. Uit andere bronnen blijkt dat zowel het Somalische leger als de strijdkrachten van de autonome deelstaat Galmudug in mei 2019 in de omgeving van Caad gevochten hebben. Begin februari en begin juli 2021 werd er dan weer gevochten tussen overheidstroepen en Al Shabaab in Caad. Tijdens het onderhoud voor het CGVS verklaart u dat burgers in Caad in opstand kwamen tegen Al Shabaab omwille van de belastingen die geheven werden (notities CGVS, p. 10-11). Gevraagd of er van buitenaf hulp kwam voor de bewoners die in opstand kwamen, antwoordt u ontkennend en dat enkel mensen van de clan hielpen. Hierop doorgevraagd, verklaart u dat er geen overheidssoldaten in de buurt zaten en dat die er nooit geweest zijn. Uit uw verklaringen blijkt verder dat de laatste overheidssoldaten in de regio waren onder het regime van Siad Barre. Verder gevraagd, blijkt uit uw verklaringen dat er wel overheidssoldaten naar Camara (een dorp ten noorden van Caad) kwamen en dat ze niet dichterbij uw dorp Caad geweest zijn. Het is echter niet aannemelijk dat u geen weet zou hebben van de aanwezigheid van de Somalische strijdkrachten, dan wel de strijdkrachten van Galmudug, in uw dorp Caad, te meer daar uit uw verklaringen blijkt dat u Caad pas verlaten zou hebben begin augustus 2021 – u verliet Somalië op 13 augustus 2021, na een verblijf van 9 dagen in Mogadishu (notities CGVS, p. 8 + Verklaring DVZ, vraag 32 + Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Bovendien weet u verder wel over twee luchtaanvallen – waaronder eentje buiten uw dorp - in 2018 (notities CGVS, p. 9), over gevechten in uw dorp tussen inwoners en Al Shabaab in de periode 2018-2019 (notities CGVS, p. 11), over overheidssoldaten die in Bacaadweyn en Camara geweest zijn (notities CGVS, p. 12), over clanconflicten in dorpen als Miliqo, Dabagalo en Dumaaye (notities CGVS, p. 30). Hoewel u dus wel op de hoogte blijkt te zijn van bepaalde gebeurtenissen in uw verklaarde regio van herkomst, kan niet worden voorbijgegaan aan uw onwetendheid betreffende de aanwezigheid van Somalische troepen in/nabij uw dorp. Geconfronteerd met uw ongeloofwaardige recente herkomst uit Caad, blijft u erbij dat er bij jullie geen Somalische soldaten geweest zijn (notities CGVS, p. 31-32). **Uw gebrekkige kennis over de aanwezigheid van het Somalische leger, dan wel de strijdkrachten van de deelstaat Galmudug, tast de geloofwaardigheid van uw verblijf in Caad sinds juli 2018 volledig aan.**

Gelet op voorgaande vaststelling, maakt u uw recente herkomst uit Caad, regio Mudug, niet aannemelijk.

Aangaande het door u geopperde asielrelaas, nl. dat A. A., leider van Al Shabaab in Caad, u onder dwang wou huwen nadat u gescheiden was van uw eerste echtgenoot (notities CGVS, p. 7-8) en dat u van overspel werd beschuldigd en ter dood veroordeeld werd nadat u met A. aan het praten was, kunnen nog volgende opmerkingen gemaakt worden.

Voor de DVZ verklaart u van uw eerste echtgenoot **gescheiden te zijn in de loop van het jaar 2016** (Verklaring DVZ, vragen 14-15a). Voor het CGVS verklaart u dat u drie maanden zwanger was van uw tweede zoon toen jullie van elkaar scheidden (notities CGVS, p. 21). Uw tweede zoon is echter **geboren op 31 december 2017, waardoor u onmogelijk al 3 maanden zwanger kon zijn van uw tweede zoon tijdens het jaar 2016**. Hiermee geconfronteerd, vraagt u zich eerst af of dat niet in 2016 was, om daarna te verklaren dat het een fout kan zijn. Gevraagd naar de reden van deze fout, verklaart u gewoonweg dat de persoon (van DVZ) u anders begrepen kan hebben. Het is echter niet ernstig de fout bij de interviewer of de tolk bij DVZ te leggen na confrontatie met deze inconsistentie. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen omtrent uw werkelijke levensomstandigheden danig aan, waardoor ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw scheiding, en het tijdstip ervan, in het gedrang komt.

U maakt uw relatie met A. evenmin aannemelijk zoals u deze schetst voor het CGVS. U verklaart dat A. u in de loop van het jaar 2020 ten huwelijk vroeg, maar dat u zijn aanzoek pas wou aanvaarden wanneer hij u geholpen had met het zoeken naar uw beide ouders (notities CGVS, p. 22). **Door de opzoeken van A. kwam u te weten dat uw beide ouders omgekomen waren.** Voor het CGVS verklaart u dat uw vader drie jaar na uw moeder omgekomen was, nl. in 2020 (notities CGVS, p. 20). Voor de DVZ verklaart u echter dat uw moeder overleed in oktober 2017, terwijl uw vader zo'n 3 jaar voor het onderhoud bij de DVZ overleden was (Verklaring DVZ, dd. 23/11/2021, vraag 13A), en hij dus rond 2018 overleed, wat dan ook geen 3 jaar is

na het overlijden van uw moeder. U legt inconsistente verklaringen af aangaande het overlijden van uw vader, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw relatie met A. verder aantast, alsook de geloofwaardigheid van de door u geschetste levensomstandigheden. U maakt uw relatie met A. niet aannemelijk zoals u dat schetst. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u door Al Shabaab veroordeeld werd wegens overspel dan ook aan.

Tevens valt het op dat, hoewel uit uw verklaringen blijkt dat zelfs nog kort voor uw arrestatie door Al Shabaab in Caad personen ter dood veroordeeld werden voor het plegen van overspel (notities CGVS, p. 15-16), u op het moment van uw arrestatie reeds wist dat A. A. met u wou huwen (notities CGVS, p. 8) en A. u reeds ten huwelijk gevraagd had (zie supra), u zelf niet over de gevolgen hiervan heeft nagedacht (notities CGVS, p. 29-30), omdat u op dat moment op zoek was naar uw moeder. **Dat u zelf niet over de gevolgen heeft nagedacht, tast de doorleefbaarheid van uw verklaringen verder grondig aan.**

Gezien het voorgaande, kan evenmin enig geloof gehecht worden aan uw verklaringen m.b.t. de problemen die u gehad zou hebben met Al Shabaab en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vertrek uit Somalië. Dit ondermijnt uw verblijf in Caad nog meer.

In het kader van de huidige procedure legt u een lidkaart van GAMS en een medisch attest m.b.t. uw besnijdenis voor. Uit dit medisch attest blijkt dat u type 2 besneden werd. Gevraagd naar een vrees omtrent deze besnijdenis bij terugkeer naar Somalië, haalt u aan dat u terug (dicht)genaaid zal worden als u kinderen krijgt (notities CGVS, p. 31). Uit beschikbare informatie over de praktijk van herinfibulatie na een bevalling, blijkt dat het zich opnieuw laten vernauwen na de bevalling in Zuid- en Centraal-Somalië in het algemeen niet onder dwang of druk gebeurt, maar meestal op vraag van de vrouw zelf. Zowel in Zuid- en Centraal-Somalië als in Puntland en Somaliland geldt dat wat een volwassen vrouw na een defibulatie doet persoonlijk is en ze haar eigen keuze maakt. Voor Somaliland geldt zelfs dat herinfibulatie na een bevalling niet gebeurt, tenzij bij bloedingen, en ook in Puntland ondergaat het merendeel van de vrouwen na een bevalling niet langer een herinfibulatie en vormt dit geen probleem binnen de samenleving. In de informatie over Zuid- en Centraal-Somalië wordt ook gesteld dat het wel kan gebeuren dat een echtgenoot aan zijn vrouw vraagt om zich te laten vernauwen, maar er is geen sprake van druk door andere familieleden of de sociale omgeving. In het algemeen is één van de voornaamste redenen die vrouwen zelf noemen om zich (gedeeltelijk) te laten herinfibuleren, het gegeven dat het gevoel van een open litteken onaangenaam en abnormaal voelt na jaren van gesloten te zijn geweest. Daarnaast blijkt dat het na een bevalling vaak een medische noodzaak is die de vroedvrouw doet beslissen om de vagina te hechten op de plaats waar men had geknipt om veilig te kunnen bevallen. Soms beslissen vrouwen ook om zich gedeeltelijk te laten herinfibuleren omdat ze denken dat het de intimiteit met hun echtgenoot zal verbeteren. Hierbij wordt tevens opgemerkt dat u uw recente herkomst uit de provincie Mudug niet aannemelijk wist te maken (zie supra), net zoals uw levensomstandigheden en de scheiding van uw echtgenoot. Gelet op het geheel van bovenstaande redenen dient er dan ook te worden geconcludeerd dat u een persoonlijke vrees voor een gedwongen herinfibulatie niet aannemelijk maakt.

U haalde verder geen andere redenen aan inzake uw genitale verminking. Uit al het voorgaande kan dan ook niet worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane besnijdenis niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane genitale verminking.

U legt nog meer inconsistente verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Hoewel u voor de DVZ verklaart **niet te weten van welk land het paspoort was** waarmee u reisde (Verklaring DVZ, vraag 3), blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u reisde met een paspoort uit **Zweden** (notities CGVS, p. 8 + 27).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Xarardhere gelegen in de regio Mudug. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Caad, regio Mudug heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de

Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 27 oktober 2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (notities CGVS, p. 31-32). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U werd erop gewezen niet aannemelijk te hebben gemaakt pas in 2021 uit Caad te zijn vertrokken omdat u niet op de hoogte was van de aanwezigheid van het Somalische leger in uw dorp Caad, waarna u blijft volhouden dat er geen Somalische soldaten in uw dorp geweest zijn en voegt u toe dat er geen internetverbinding in uw dorp was (zie supra + notities CGVS, p. 31-32). Gevraagd of u bij uw verklaringen blijft die u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aflegde, antwoordt u bevestigend. U kan echter voornoemde vaststelling, die de geloofwaardigheid van uw recente herkomst aantast, niet weerleggen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel

besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

U legt in het kader van de huidige procedure een **vaststelling van slagen en verwondingen** neer. U verklaart dat u tijdens de ramadan aangevallen werd in het opvangcentrum (notities CGVS, p. 31). Deze vaststelling heeft aldus geen betrekking op uw herkomst uit Somalië en werpt geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

U legt in het kader van uw asielaanvraag een medisch attest voor waarbij de arts meerdere littekens op uw lichaam vaststelt. Uit het attest blijkt dat u verklaarde dat deze het gevolg zijn van het gewelddadige gedrag van uw ex-echtgenoot. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen werden, vast te stellen. Verder valt het op dat uit het medisch attest m.b.t. littekens op uw lichaam de attesterend geneesheer genoteerd heeft dat u rond 2019 nog gewelddadig gedrag van uw ex-echtgenoot ondergaan heeft, hoewel uit uw verklaringen blijkt dat u in 2016, dan wel in 2017, gescheiden bent (zie supra). **Het medisch attest bevestigt dus dat u littekens heeft, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.**

De lidkaart van GAMS en het medisch attest aangaande genitale verminking werden hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 31/10/2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Zij verstrekt volgende toelichting bij haar middel:

“II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij motiveert dat er ‘twijfels rijzen’ omtrent het verblijf van verzoekende partij in Somalië en meer specifiek in Caad sinds juli 2018.

Zij stelt eerstens dat verzoekende partij geen overtuigende verklaringen heeft afgelegd over de aanwezigheid van het Somalisch leger in Caad: [...]

Verwerende partij heeft allerminst rekening gehouden met het persoonlijk profiel van verzoekende partij en de omstandigheden waarin zij opgroeide en diende te overleven in haar thuisland. Immers, verzoekende partij heeft uitgebreid verteld over haar dagelijks leven en de traumatische ervaringen die zij heeft meegemaakt: [...]

Gelet op al de voorgaande elementen kan bezwaarlijk verwacht worden dat verzoekende partij haar kennis volledig en uitgebreid is. Zij kan zich dan ook oprecht niet herinneren dat er Somalische soldaten aanwezig waren in haar dorp. Zij merkt ook op dat zij Somalië bijna drie jaar geleden heeft verlaten na enorm traumatische ervaringen. Desalniettemin heeft verzoekende partij haar best gedaan tijdens het groot onderhoud om hetgeen zij nog heeft onthouden, uiteen te zetten en volhardt dan ook in haar verklaringen. Verwerende partij bevestigt tevens de kennis van verzoekende partij over andere incidenten, maar zij staart zich liever blind op de zaken die verzoekende partij niet meteen kon bovenhalen. Dit is absoluut onredelijk

van verwerende partij en toont duidelijk aan dat zij geen rekening heeft gehouden met de gebeurtenissen die verzoekende partij heeft meegemaakt.

II.1.2. Verwerende partij stelt verder dat verzoekende partij geen doorleefde verklaringen heeft afgelegd over haar asielrelaas: [...]

Verzoekende partij merkt op dat het kleine onderhoud bij de DVZ in chaotische omstandigheden verliep en dat zij steeds werd onderbroken door de medewerker van DVZ met de mededeling dat zij alles kort diende te houden en zij over genoeg tijd zou beschikken tijdens haar groot onderhoud bij de CGVS. Gezien het voorgaande hoeft het niet te verbazen dat er zich wellicht misverstanden hebben voorgedaan. Immers, de vader van verzoekende partij is overleden drie jaar na het overlijden van haar moeder in 2017 en niet drie jaar voor het onderhoud, zoals verkeerdelijk genoteerd tijdens haar klein interview. Tijdens het groot onderhoud heeft verzoekende partij wel de kans en de tijd gekregen om alles correct toe te lichten en volhardt dan ook in haar verklaringen afgelegd bij de CGVS.

Ook wenst verzoekende partij te benadrukken dat jaartallen niet van groot belang zijn in Somalië en zij dus niet de correcte inschatting qua jaartal kon maken van haar scheiding met haar ex-echtgenoot. Zij heeft enkel onthouden dat zij gescheiden was van haar echtgenoot op basis van het aantal maanden dat zij zwanger was van haar tweede zoon.

Wat betreft de gevolgen van de relatie met A. bemerkt verzoekende partij dat zij op dat moment de relatie als enige oplossing zag om aan alle miserie en gevaar te ontsnappen. Zij waren bovendien van plan om te trouwen en dus was zij veeleer gefocust op het vinden van haar ouders en bedacht de mogelijke gevolgen niet. Het is gemakkelijk om achteraf de keuzes te beoordelen en na te gaan wat de meest logische keuze zou geweest zijn, maar in momenten van verdriet, angst en paniek kan bezwaarlijk worden verwacht dat een persoon helder nadenkt. Het ontbreekt verwerende partij aldus volledig aan inlevingsvermogen...

II.1.3. Voorts meent verwerende partij dat de vrees voor herinfibulatie onwaarschijnlijk is: [...]

Verzoekende partij verwijst in dit kader naar het NANSSEN rapport dat het volgende laat gelden (stuk 3): [...]

Het risico op een besnijdenis type III na de bevalling is aldus reëel en niet louter hypothetische vrees zoals verwerende partij stelt.

II.1.4. Tot slot haalt verwerende partij een "tegenstelling" aan over het paspoort waarmee verzoekende partij reisde: [...]

Dit is werkelijk een ridicuul argument. Verzoekende partij kon zich tijdens het chaotisch klein onderhoud bij de DVZ niet meteen herinneren vanwaar het paspoort afkomstig was en dus heeft zij eerlijk verklaard niet te weten van welk land. Echter, na het klein onderhoud heeft verzoekende partij contact opgenomen met de dochter van haar oom om te vragen van welk land het paspoort was. De dochter heeft aan verzoekende partij uitgelegd dat het een Zweeds paspoort betrof en vervolgens heeft verzoekende partij toegelicht tijdens het groot onderhoud van welk land het paspoort afkomstig was en hoe zij heeft gereisd: [...]

Verwerende partij haalt een tegenstrijdigheid aan die er geen is. Zij zoekt aldus spijkers op laag water teneinde een negatieve beslissing te kunnen nemen.

Verwerende partij is bijzonder onzorgvuldig te werk gegaan en heeft geen rekening gehouden met de omstandigheden waarin verzoekende partij zich bevond. Dergelijke redenering en een compleet gebrek aan objectief onderzoek schendt op flagrante wijze de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekende partij vreest voor haar leven en kan onmogelijk terugkeren naar Somalië. Zij komt weldegelijk in aanmerking voor de vluchtelingenstatus. Door haar deze te weigeren, schendt verwerende partij artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

II.1.5. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Somalië niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij erkent dat de veiligheidssituatie in Somalië complex, problematisch en ernstig is. Over het algemeen blijkt uit de verschillende rapporten, dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds zeer precair is.

II.1.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen en ten onrechte geen geloof hecht aan de afkomst en verblijfplaats van verzoekende partij.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

2.2. Verzoekster voegt ter ondersteuning van haar verzoekschrift volgend rapport toe:
"3. *NANSEN rapport*".

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving

van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.4. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.1.1. Verzoekster slaagt er niet in haar herkomst aannemelijk te maken en evenmin de omstandigheden van de voorgehouden problemen met Al-Shabaab aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat zij met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan haar regio van herkomst, herhaalt haar verklaringen en volhardt dat zij wel een toereikende kennis bezit over haar regio, rekening houdend met haar profiel.

4.1.2. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat de kennis van verzoekster over de aanwezigheid van het Somalische leger en de strijdkrachten uit de autonome deelstaat Galmudug, incoherent, onjuist en gebrekkig overkomt. De commissaris-generaal stelt ook correct vast dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt over (i) het tijdstip van haar scheiding; (ii) het tijdstip van overlijden van haar vader en (iii) van welk land het paspoort was waarmee ze reisde. Daarnaast wijst de commissaris-generaal er terecht op dat verzoeksters verklaring dat zij niet echt nagedacht heeft over de gevolgen van haar relatie met A. en het huwelijksvoorstel van A. A., de doorleefdheid van haar verklaringen grondig aantast.

4.1.3. Verzoekster vindt dat er onvoldoende rekening werd gehouden met haar profiel en de omstandigheden waarin zij opgroeide en leefde in Somalië. Zij stelt dat zij zich niet kan herinneren dat Somalische soldaten aanwezig waren in haar dorp en benadrukt dat zij Somalië al bijna drie jaar geleden heeft verlaten na enorm traumatische ervaringen te hebben meegemaakt. De Raad is echter van oordeel dat zelfs van een vrouw met verzoeksters profiel redelijkerwijze kan worden verwacht dat ze doorleefde ervaringen kan geven en eenvoudige zaken over haar regio van herkomst kan vertellen. Dit geldt temeer nu uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij meerderjarig was ten tijde van haar beweerde vertrek uit Somalië, zodat kan worden aangenomen dat zij aldus ook reeds een zekere maturiteit had. De Raad benadrukt verder dat het feit dat ze traumatische ervaringen heeft meegemaakt niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of haar zouden verhinderen te herinneren of er Somalische troepen in haar dorp aanwezig waren of niet. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk

onderhoud blijkt bovendien dat verzoekster geen geïsoleerd bestaan leidde en haar huis in Somalië verliet en naar buiten ging. Ze verklaarde immers dat ze met de geiten ging wandelen en melk, suiker en thee bij de markt ging halen (zie NPO, p. 7). De Raad dient ook op te merken dat er geen medische stukken voorliggen, op grond waarvan kan worden vastgesteld dat er in hoofde van verzoekster sprake is van een medisch vastgestelde problematiek, die haar niet langer zou toelaten om elementaire zaken uit haar herkomstregio te herinneren, zoals de vraag of er Somalische overheidstroepen aanwezig waren in haar regio van herkomst of niet. Verzoekster verklaart ook niet waarom de persoonlijke omstandigheden die zij aanhaalt, zouden maken dat zij niet langer in staat is om heldere en nauwgezette verklaringen af te leggen over haar regio van herkomst en de aanwezigheid van Somalische troepen aldaar. Verzoekster betoogt verder nog dat ze wel veel wist over andere incidenten. De Raad wijst er echter op dat er wel degelijk verwacht kon worden dat verzoekster op de hoogte zou zijn van de aanwezigheid van Somalische overheidstroepen in haar dorp.

4.1.4. Wat betreft de tegenstrijdigheid over het tijdstip van overlijden van haar vader, stelt verzoekster dat het gehoor bij de DVZ in chaotische omstandigheden verliep en zij steeds werd onderbroken door de medewerker van de DVZ met de mededeling dat zij alles kort moest houden. Met dit algemeen en ongefundeerd betoog doet verzoekster op geen enkele wijze afbreuk aan de concrete vaststelling *in casu* dat verzoekster aan het begin van haar persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft bevestigd dat zij geen opmerkingen had bij het gehoor bij de DVZ en dat zij hier alle elementen heeft kunnen aanhalen die aanleiding hebben gegeven tot haar vertrek uit Somalië (zie NPO, p. 3). Ook uit het verslag van het gehoor bij de DVZ blijkt dat haar verklaringen haar werden voorgelezen in het Somalisch en dat zij middels het plaatsen van haar handtekening bevestigd heeft dat haar verklaringen, zoals zij in dit verslag werden genoteerd en aan haar voorgelezen, juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (zie AD, “*vragenlijst CGVS*”, p. 2). Verzoekster kan zich dan ook niet op de omstandigheden van het gehoor bij de DVZ beroepen om de vaststellingen aangaande de tegenstrijdigheden het tijdstip van overlijden van haar vader, te vergoelijken.

4.1.5. Verzoekster betoogt verder dat jaartallen niet van groot belang zijn in Somalië en dat zij het tijdstip waarop zij gescheiden is van haar man daarom niet correct kon inschatten. Ze stelt dat ze enkel onthouden heeft dat zij enkele maanden zwanger was van haar zoon op het moment dat ze scheidde. De Raad wijst erop dat verzoekster zich niet achter de Somalische context kan verschuilen om de vastgestelde tegenstrijdigheid over het tijdstip van haar scheiding, te vergoelijken. Door louter te volharden in één datum waarop ze gescheiden zou zijn van haar ex-echtgenoot, slaagt ze er niet in de vaststellingen van de commissaris-generaal aan het wankelen te brengen, noch in een ander daglicht te plaatsen. De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat: *“Voor de DVZ verklaart u van uw eerste echtgenoot gescheiden te zijn in de loop van het jaar 2016 (Verklaring DVZ, vragen 14-15a). Voor het CGVS verklaart u dat u drie maanden zwanger was van uw tweede zoon toen jullie van elkaar scheidden (notities CGVS, p. 21). Uw tweede zoon is echter geboren op 31 december 2017, waardoor u onmogelijk al 3 maanden zwanger kon zijn van uw tweede zoon tijdens het jaar 2016. Hiermee geconfronteerd, vraagt u zich eerst af of dat niet in 2016 was, om daarna te verklaren dat het een fout kan zijn. Gevraagd naar de reden van deze fout, verklaart u gewoonweg dat de persoon (van DVZ) u anders begrepen kan hebben. Het is echter niet ernstig de fout bij de interviewer of de tolk bij DVZ te leggen na confrontatie met deze inconsistentie. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen omtrent uw werkelijke levensomstandigheden danig aan, waardoor ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw scheiding, en het tijdstip ervan, in het gedrang komt.”* Indien verzoekster onvoldoende vertrouwd was met jaartallen om dienaangaande correcte verklaringen af te leggen, stond het haar vrij dit reeds bij de DVZ te melden en aldus haar scheiding met haar ex-echtgenoot te situeren aan de hand van haar zwangerschap. Wanneer zij er echter voor opteert om een concreet jaartal te verschaffen, kan worden verwacht dat deze verklaring ook rijmt met de tijdlijn, zoals zij deze later bij het CGVS verschaft, *quod non in casu*. In de mate dat verzoekster volhoudt dat de tolk of de interviewer bij de DVZ een fout maakte, herhaalt de Raad dat de verklaringen bij de DVZ haar werden voorgelezen, dat zij met het plaatsen van haar handtekening heeft bevestigd dat de verklaringen waarachtig zijn en dat zij bij aanvang van het persoonlijk onderhoud verklaarde geen opmerkingen te hebben bij het gehoor bij de DVZ.

4.1.6. De Raad treedt de commissaris-generaal verder bij waar hij vaststelt dat: *“Tevens valt het op dat, hoewel uit uw verklaringen blijkt dat zelfs nog kort voor uw arrestatie door Al Shabaab in Caad personen ter dood veroordeeld werden voor het plegen van overspel (notities CGVS, p. 15-16), u op het moment van uw arrestatie reeds wist dat A. A. met u wou huwen (notities CGVS, p. 8) en A. u reeds ten huwelijk gevraagd had (zie supra), u zelf niet over de gevolgen hiervan heeft nagedacht (notities CGVS, p. 29-30), omdat u op dat moment op zoek was naar uw moeder. Dat u zelf niet over de gevolgen heeft nagedacht, tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder grondig aan.”* Verzoekster betoogt dat zij haar relatie met A. als enige oplossing zag om aan het gevaar waarin ze zich bevond, te ontsnappen. Zij stelt dat ze van plan was om met A. te trouwen en vooral gefocust was op het vinden van haar ouders en niet bezig was met de mogelijke gevolgen. Met deze verklaringen slaagt verzoekster er niet in om afbreuk te doen aan de voorgaande vaststellingen van de commissaris-generaal. Er kan wel degelijk verwacht worden dat verzoekster voorzichtiger zou zijn en meer zou nagedacht hebben over de mogelijke gevolgen van het feit dat

ze samen gezien zou worden met A., gelet op het feit dat verzoekster wist dat A. A., een leider van Al Shabaab in verzoeksters regio en de emir van het dorp, met haar wilde trouwen (zie NPO, p. 8).

4.1.7. Waar verzoekster nog stelt dat de commissaris-generaal een ridicuul argument gebruikt, waar hij stelt dat verzoekster bij de DVZ heeft verklaard dat ze niet weet van welk land het paspoort was dat ze gebruikte om naar België te reizen en tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat het een Zweeds paspoort was, wijst de Raad erop dat deze tegenstrijdigheid wel degelijk van belang is voor de beoordeling van verzoeksters geloofwaardigheid. Dat verzoekster er niet in slaagt om eenduidige verklaringen af te leggen over van welk land het paspoort was waarmee ze reisde, doet verder afbreuk aan haar geloofwaardigheid. Bovendien dient de motivering van de bestreden beslissing als een geheel te worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vaststellingen in verband met haar verklaringen, op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat geen geloof kan worden gehecht aan de recente herkomst uit het dorp Caad en de vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld.

4.1.8. De Raad moet vaststellen dat verzoekster thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier, en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

4.1.9. De Raad acht bovenstaande vaststellingen voldoende opdat, in navolging van de commissaris-generaal, kan worden vastgesteld dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit dorp Caad in het district Xarardhere, gelegen in de regio Mudug en dat *“Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Xarardhere gelegen in de regio Mudug. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Caad, regio Mudug heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”*

4.1.10. Verzoekster werd ook slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking type II (hierna: VGV) in Somalië en heeft ter staving hiervan medische attesten bij het CGVS neergelegd. De Raad betreurt dat verzoekster aan dergelijke praktijk werd onderworpen. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer *“dadens van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld”* en *“dadens van genderspecifieke of kindspecifieke aard”*, in de zin van artikel 48/3, §2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). *In casu* moet echter worden vastgesteld dat verzoekster, hoe betreurenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type II. In deze dient de Raad echter vast te stellen dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië riskeert opnieuw aan deze praktijk te worden blootgesteld. Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift naar de NANSSEN nota aangaande infibulatie en het risico op re-infibulatie. Dergelijke situatie ligt op heden niet voor, aangezien verzoekster niet werd onderworpen aan een infibulatie (VGV type III). Zij kan zich dan ook niet dienstig beroepen op de vaststellingen, zoals deze worden gemaakt in voormelde nota. Verder kan de Raad enkel vaststellen dat er geen concrete indicaties voorliggen dat verzoekster bij een terugkeer zou worden blootgesteld aan de meer verregaande vorm van VGV, zijnde een infibulatie, die een risico op re-infibulatie inhoudt. In die omstandigheden dient de Raad dan ook vast te stellen dat *in casu* goede redenen voorliggen om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV, zodat een toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet aan de orde is.

4.1.11. Wat betreft de overige medische attesten, treedt de Raad de beoordeling van de commissaris-generaal bij, waar hij stelt dat: *“U legt in het kader van de huidige procedure een vaststelling van slagen en verwondingen neer. U verklaart dat u tijdens de ramadan aangevallen werd in het opvangcentrum (notities CGVS, p. 31). Deze vaststelling heeft aldus geen betrekking op uw herkomst uit Somalië en werpt geen ander licht op voorgaande vaststellingen. U legt in het kader van uw asielaanvraag een medisch attest voor waarbij de arts meerdere littekens op uw lichaam vaststelt. Uit het attest blijkt dat u verklaarde dat deze het gevolg zijn van het gewelddadige gedrag van uw ex-echtgenoot. Het behoort echter*

niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen werden, vast te stellen. Verder valt het op dat uit het medisch attest m.b.t. littekens op uw lichaam de attesterend geneesheer genoteerd heeft dat u rond 2019 nog gewelddadig gedrag van uw exechtgenoot ondergaan heeft, hoewel uit uw verklaringen blijkt dat u in 2016, dan wel in 2017, gescheiden bent (zie supra). Het medisch attest bevestigt dus dat u littekens heeft, maar biedt geen uitsluitsel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.” Verzoekster laat deze beoordeling onbesproken, zodat zij ook geen dienstige argumenten aandraagt die hier een ander licht op werpen.

4.1.12. Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit het dorp Caad in het district Xarardhere, gelegen in de regio Mudug in Somalië, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielpprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig juni tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
V. LAUDUS,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

V. LAUDUS

N. DENIES